

ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

МІСЯЧНИК

ВИДАЄ УКРАЇНЬСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ
СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ В ЧИКАГО

ЗА
ЄДНІСТЬ
ЦЕРКВИ
І НАРОДУ

Ч. 10 (989), Рік XLVII
ЖОВТЕНЬ 2016

СЕРКОВНУЙ ВІСНИК – CHURCH HERALD

No. 10 (989), Vol XLVII
OCTOBER 2016

КОМУНІКАТ СИНОДУ
ЄПИСКОПІВ
УКРАЇНСЬКОЇ
ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Ж О В Т Є Н Ь

УКРАЇНСЬКИЙ КАЛЕНДАР

григоріанський (новий стиль)

юліанський (старий стиль)

г.	ю.				
1	18	С	Покров Пр. Богородиці		Євменія, пр.
2	19	Н	20 п. ЗШЕСТЯ	Гл. 3	15 п. ЗШЕСТЯ Гл. 6
			Кипріяна, свмч., Юстина, мч.	Єв. 9	Трохима, Саватія, мч. Єв. 4
3	20	П	Діонісія, свмч.		Євстатія (Остапа), мч.
4	21	В	Єротей, свмч., Франціска Асж.		Кондрата, ап.
5	22	С	Харитини, мч.		Фоки, свмч., Йони, прор.
6	23	Ч	+ Томи, ап.		Зачаття Івана Христителя
7	24	П	Сергія і Вахха, мч.		Теклі, Первомучениці
8	25	С	Пелагії, пр.		Євфросимії, пр.
9	26	Н	21 п. ЗШЕСТЯ	Гл. 4	16 п. ЗШЕСТЯ Гл. 7
			+ Якова Алфеева, ап.	Єв. 10	+ Івана Богослова, ап. Єв. 5
10	27	П	Євлампія й Євламπίї, мч.		Каллістрата, мч.
11	28	В	Филипа, ап. диякона		+ Харитона, ісп.
12	29	С	Прова й інших мч., Косми, пр.		Киріяка, пр.
13	30	Ч	Карпа, Папіли, мч.		Григорія, Вірменсь., свмч.
14	1	П	Параскеви, пр., Назарія, мч.		Покров Пресв. Богородиці
15	2	С	Євтимія, пр.		Кипріяна, свмч.
16	3	Н	22 п. ЗШЕСТЯ	Гл. 5	17 п. ЗШЕСТЯ Гл. 8
			Лонгіна Сотника, мч.	Єв. 11	Діонісія, свмч. Єв. 6
17	4	П	Осії, прор., Андрія Крит., прмч.		Єротей, свмч., Франціска
18	5	В	+ Луки, ап. й еван.		Харитини, мч.
19	6	С	Йоїла, прор., Уара, мч.		+ Томи, ап.
20	7	Ч	Артемія, вч.		Сергія і Вахха, мч.
21	8	П	Іларіона Вел., пр.		Пелагії, пр.
22	9	С	Аверкія, свт.		+ Якова Алфеева, ап.
23	10	Н	23 п. ЗШЕСТЯ	Гл. 6	18 п. ЗШЕСТЯ Гл. 1
			Якова, ап.	Єв. 1	Євлампія й Євламπίї, мч. Єв. 7
24	11	П	Арети й ін. мч.		Филипа, ап. диякона
25	12	В	Маркіяна й Мартирія, мч.		Прова й ін. мч., Косми, пр.
26	13	С	+ Димитрія Великомученика		Карпа, Папіли, мч.
27	14	Ч	Нестора, Капітолїни, мч.		Параскеви, пр., Назарія, мч.
28	15	П	Терентія й Неонїли, мч.		Євтимія, пр., Лукіяна, прмч.
29	16	С	Анастасії, прмч.		Лонгіна Сотника, мч.
30	17	Н	ЦАРЯ ХРИСТА		ЦАРЯ ХРИСТА
			Зиновія й Зиновїї, мч.		Осії, прор., Андрія Крит., прмч.
31	18	П	Стахія, Амплія, ап.		+ Луки, ап. й еван.

2016

ОСТОВЕР

ПАРАФІЯЛЬНА ІНТЕРНЕТ СТОРІНКА
www.stsvo.org

На нашому парафіяльному вебсайті ви можете слухати нашу радіопередачу або читати наш парафіяльний вісник у зручний для вас час. Також там є прямий лінк на наш інтернет YouTube канал, де ви можете як долучитися до нашої молитви у **прямому ефірі**, а також і переглядати уже записані Святі Літургії та інші богослуження, що служилися у нашому Соборі.

ПАРАФІЯЛЬНИЙ ОСЕРЕДОК • 2247 W. Chicago Ave. Chicago, IL 60622 Тел. (773) 384-6400

Пригадуємо, що можна замовити приміщення в нашому Осередку який знаходиться у самому центрі Українського села - на різні родинні імпрези, дні народження, хрестини, весілля і заботи. Заохочуємо батьків, котрих діти приступають до Першого Врочистого Св. Причастя і Першої Св. Сповіді, щоб користали і вже замовляли собі приміщення в нашому Осередку. До ваших послуг професійна обслуга, вишукана їжа, а також величезна паркова площа, нададуть вам приємний час у колі родини і друзів.

ПАРАФІЯЛЬНА РАДІОПРОГРАМА
- НЕДІЛЬНІ ДЗВОНИ -

На нашій парафіяльній радіопередачі ви можете замовляти ваші привіти, побажання для ваших рідних, знайомих.

Слухайте радіопередачу кожного вівторка
о годині **8:00 вечора**

із радіостанції **WSBC 1240 AM**

КОМУНІКАТ СИНОДУ ЄПИСКОПІВ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

(м. Львів-Брюховичі, 4 – 11 вересня 2016 року Божого)

Від 4 до 11 вересня 2016 року Божого у м. Львові-Брюховичах проходив Синод Єпископів Української Греко-Католицької Церкви, в якому брав участь 41 єпископ з України, країн Центральної та Західної Європи, Північної і Південної Америки та Австралії.

Синод розпочався Божественною Літургією в Архикатедральному Соборі св. Юра. Наприкінці Божественної Літургії Секретар Синоду Єпископів УГКЦ Владика Богдан Дзюрах зачитав Декрет про його скликання, а Блаженніший Святослав урочисто проголосив його відкриття. До присутніх звернулися з привітальним словом почесні гості: Архиепископ Клаудіо Гуджеротті, Апостольський Нунцій в Україні та Блаженніший Патріарх Григорій III, Глава Мелхітської Греко-Католицької Церкви.

У Соборі св. Юра був виставлений для почитання оригінал ікони Пресвятої Богородиці «Милосердя двері», яку митрополит Євген Попович привіз з м. Ярослава (Польща) з нагоди проведення Синоду Єпископів УГКЦ. Саме ця ікона на бажання Папи Римського Франциска була присутня на урочистій Літургії з нагоди відкриття Ювілейного Року Божого Милосердя у Римі.

Цього ж дня ввечері було відслужено Молебень до Святого Духа та всі члени Синоду склали присягу, яку зачитав найстарший з присутніх єпископською хіротонією – Владика Василь Лостен. Опісля до присутніх єпископів звернувся із братнім словом Блаженніший Патріарх Григорій III.

На першому засіданні Синоду 5 вересня 2016 року Божого до єпископів звернулися із привітальним словом запрошені гості: Архиепископ Клаудіо Гуджеротті, Апостольський Нунцій в Україні; Владика Леон Малий, представник Єпископської Конференції Римо-Католицької Церкви в Україні; Владика Димитрій Рудюк, Митрополит Львівський і Сокальський Української Православної Церкви Київського Патріархату; ігумен Маркіян Каюмов, уповноважений представник єпископа Львівського і Галицького Філарета Української Православної

Церкви. Вітальний лист від Єпископської Конференції Казахстану зачитав отець Василь Говера, Апостольський Делегат для українців греко-католиків Казахстану і країн Середньої Азії. Архимандрит Сергій Гаєк, Апостольський Візитатор Білоруської Греко-Католицької Церкви виголосив привітання білоруською мовою.

Серед гостей, запрошених на Синод, були також присутні Владика Ніл Луцак, єпископ-помічник Мукачівської греко-католицької єпархії; о. Михайло Дубович, Вікарій для українців греко-католиків у Румунії та Владика Йосиф Калларангатт зі Сиро-Малабарської Церкви з Індії, який виголосив доповідь про діяконію у його помісній Церкві.

Глава УГКЦ виголосив до Синоду програмну доповідь, в якій він охарактеризував минулий рік як період втілення рішень Патріаршого Собору, що проходив в м. Івано-Франківську. Блаженніший Святослав підсумував результати пособорових конференцій, що проходили в усіх єпархіях, і відзначив, що вони мали значний позитивний наслідок. Це був також рік подальшого впровадження Стратегії УГКЦ «Жива парафія – місце зустрічі з живим Христом».

Соціальне служіння в УГКЦ було головною темою Синоду. У представленні цієї теми головний доповідач о. Андрій Нагірняк разом з іншими експертами - п. Ксенею Гапій, п. Григорієм Селещуком та п. Андрієм Васьковичем - відзначили, що служіння ближньому є одним із пріоритетів стратегії розвитку Церкви. Соціальне служіння виражає діяконійну природу Церкви, будучи частиною її триєдиної місії: звіщати Добру Новину, освячувати та служити.

Синод заслухав звіт Владика Богдана Дзюраха, Секретаря Синоду та адміністратора Патріаршої Курії, про діяльність Патріаршої Курії за минулий рік, а також звіти голів різних Синодальних Комітетів та Відділів. Було розглянуто також стан реалізації програми Стратегії Церкви до 2020 р., розвиток військового капеланства, стан будівництва

Патріаршого Собору Воскресіння Христового та Патріаршого Центру у Києві.

Синод затвердив ряд правильників, статутів та внутрішніх документів Синоду Єпископів УГКЦ розроблених секретаріатом Синоду та Канонічним відділом Патріаршої Курії. Синодальні отці також розглянули кадрові питання.

Синод вирішив поблагословити відзначення на загальноцерковному рівні 400-ліття Василіянського Чину, 380-ліття з дня смерті митрополита Йосифа Веляміна Рутського, 150-ліття канонізації св. свящмч. Йосафата Кунцевича та 125-ліття від дня народження Патріарха Йосифа Сліпого.

У середу, 7 вересня, на Личаківському цвинтарі у Львові члени Синоду на чолі з Блаженнішим Патріархом Святославом відслужили Панахиду за полеглих воїнів на Сході України, які захищали незалежність і територіальну цілісність нашої країни. У молитві брали участь численні родичі загиблих, які разом із єпископами поклали свічки на могили воїнів. Опісля відбулося живе спілкування Глави Церкви та єпископів із рідними полеглих героїв.

Кожного дня проповіді на Божественній Літургії виголошував о. др Мирослав Татарин з Канади. Один день Синоду був присвячений духовній віднові. Єпископи здійснили паломництво до м.

Перемишляни, де у храмі св. Миколая служив блаж. свящмч. Омелян Ковч, та до Святоуспенської Унівської Лаври. Отець Мирослав супроводжував єпископів духовними науками.

Синодальні Отці звернулися з вітальними листами до Святішого Отця Франциска Папи Римського, Президента України, Прем'єр-міністра України, Голови Верховної Ради, Вселенського Патріярха Вартоломея, Голови Конференції Римо-Католицької Церкви в Україні, Глав Патріярших Католицьких Східних Церков, Предстоятелів Православних Церков в Україні та ін.

У суботу, 10 вересня, була відслужена Божественна Літургія та Панахида за усопших архиєреїв УГКЦ. В цей же день у Соборі св. Юра члени Синоду брали участь у Молебні до Божого Милосердя, а опісля взяли участь у молитовній ході з іконою Пресвятої Богородиці «Милосердя двері» до новозбудованого храму Святої Софії – Премудрості Божої при Українському Католицькому Університеті, який на наступний день був освячений Блаженнішим Патріярхом Святославом за участю всіх єпископів Синоду.

Наступний Синод Єпископів УГКЦ було вирішено провести 3-12 вересня 2017 року Божого у м. Львові-Брюховичах, а його головною темою буде літургійне і молитовне життя в УГКЦ.

Постанови Синоду Єпископів Української Греко-Католицької Церкви

На славу Святої, Єдиносущної, Животворящої і Нероздільної Тройці,

*Отця, і Сина, і Святого Духа,
і на добро ввіреного нам Божого люду. Амінь*

БОЖОЮ МИЛІСТЮ І В ПОВНОМУ СОПРИЧАСТІ З РИМСЬКИМ АПОСТОЛЬСЬКИМ ПРЕСТОЛОМ

СВЯТОСЛАВ,

Верховний Архієпископ Києво-Галицький
Української Греко-Католицької Церкви

Високопреосвященним і Преосвященним владикам,
всечесним отцям духовним, преподобним ченцям і черницям
та мирянам помісної Української Греко-Католицької Церкви

ПРОГОЛОШУЮ ТА ОПРИЛЮДНЮЮ

Постанови

Синоду Єпископів
Української Греко-Католицької Церкви
Львів-Брюховичі, 04-11 вересня 2016 року Божого

1. Взяти до уваги стан виконання рішень Синоду Єпископів УГКЦ 2015 року.
2. Взяти до уваги звіти синодальних комітетів.
3. Щоб заохочувати до соціального служіння вірних УГКЦ та плекати в них дух жертвності й милосердя, проголосити в усій УГКЦ:
  - а) неділю Блудного сина – Днем особливої опіки над в'язнями;
  - б) М'ясопусну неділю – Днем соціального служіння та благодійності;
  - в) відновлюючи традицію Суспільних днів, започатковану праведним митрополитом Андреем Шептицьким, дні між вказаними в попередніх пунктах неділями проголосити Соціальними днями і проводити в той час у парафіях відповідні просвітницькі й благодійні заходи;
  - г) рекомендувати правлячим єпископам проводити у визначений ними час збори пожертв на соціальні ініціативи парафій та єпархій.
4. Затвердити Стратегію соціального служіння УГКЦ.
5. Задля кращої координації та розвитку соціального служіння в УГКЦ:
  - а) створити у Патріаршій курії Відділ соціального служіння УГКЦ;
  - б) просити Главу і Отця УГКЦ затвердити Положення про цей Відділ.
6. Доручити Відділу соціального служіння УГКЦ опрацювати Програму розвитку соціального служіння УГКЦ.
  7. Доручити Відділу соціального служіння УГКЦ у співпраці з Патріаршою комісією у справах духовенства та Комісією кадрового забезпечення і керівництвом церковних навчальних установ, особливо семінарій, здійснити такі заходи:
    - а) проаналізувати досвід викладання пасторального богослов'я та соціальної доктрини Церкви в навчальних закладах УГКЦ і подбати про вдосконалення програм із цих дисциплін відповідно до сучасних потреб;
    - б) забезпечити студентам проходження практики із соціального служіння у місцевих організаціях «Карітасу» чи інших подібних церковних установах та організаціях;
    - в) використовувати в навчальному процесі опрацьовані й видані структурами Патріаршої курії навчально-методичні матеріали щодо різних аспектів соціального служіння;
    - г) розробити і впровадити навчальні програми підвищення кваліфікації для відповідальних за соціальне служіння, а також для всіх душпастирів;
    - г) скеровувати студентів здобувати вищу освіту у сфері соціального служіння в навчальні заклади Католицької Церкви за кордоном.
  8. У порядку денному кожного Синоду Єпископів УГКЦ передбачити розгляд визначених питань соціального служіння в УГКЦ.
  9. Взяти до уваги Звіт про діяльність Патріаршої курії УГКЦ.
  10. Взяти до уваги підсумки звітів про діяльність комісій та відділів патріаршого рівня.
  11. Прийняти Звіт за 2015-2016 рік Робочої групи із впровадження Стратегії розвитку УГКЦ до 2020 року.
  12. Прийняти Звіт про стан будівництва Патріаршого центру УГКЦ у Києві.
  13. Прийняти Звіт про стан суддівства в УГКЦ.
  14. Прийняти Звіт Робочої групи з опрацювання Партикулярного права УГКЦ і поблагословити її на дальшу роботу.

15. Прийняти Звіт Канонічного відділу Патріаршої курії УГКЦ про аналіз законодавчих актів, прийнятих Синодом Єпископів УГКЦ упродовж 1992–2015 років.
  16. Затвердити Положення про єпископа-емерита.
  17. Затвердити Типовий статут митрополії УГКЦ.
18. Обрати Архієпископа і Митрополита Львівського Ігоря (Возьняка) Генеральним керівником Управління справедливості.
  19. Обрати членами Синодального трибуналу:
    1. Високопреосвященного владику Євгена (Поповича);
    2. Преосвященного владику Теодора (Мартинюка).
20. Обрати членами спеціального зібрання єпископів для розгляду рекурсів проти адміністративних декретів Отця і Глави УГКЦ:
  1. Преосвященного владику Теодора (Мартинюка);
  2. Високопреосвященного владику Ігоря (Возьняка);
  3. Преосвященного владику Володимира (Ющака).
21. Затвердити Положення про Секретаріат Синоду Єпископів УГКЦ.
22. Обрати терміном на п'ять років Секретарем Синоду Єпископів УГКЦ Преосвященного владику Богдана (Дзюраха).
  23. Затвердити Регламент Синоду Єпископів УГКЦ терміном на п'ять років.
  24. Затвердити Правильник підготовки та презентації головної теми Синоду Єпископів УГКЦ.
  25. Взяти до уваги повідомлення про стан душпастирства наших вірних в Іспанії та Італії.
  26. Доручити Комісії у справах родини Києво-Галицького Верховного Архієпископства УГКЦ у співпраці з Патріаршою комісією у справах духовенства опрацювати Програму душпастирства священничих родин і формації дружин священників.
  27. Взяти до уваги стан опрацювання Катехизму УГКЦ для молоді.
  28. Поблагословити загальноцерковне відзначення в наступному році: 400-річчя реформування Василіанського чину святого Йосафата; 380-ї річниці з дня смерті митр. Йосифа Веляміна Рутського і 150 років канонізації св. Йосафата Кунцевича – і призначити Преосвященного владику Василя (Тучапця) головою оргкомітету цього відзначення.
29. Для вшанування в наступному році 125-річчя від дня народження ісповідника віри патріарха Йосифа Сліпого:
  - а) поблагословити загальноцерковне відзначення цього ювілею;
  - б) затвердити програму відзначення;
  - в) призначити Преосвященного владику Гліба (Лончину) головою оргкомітету цього відзначення.
  - г) доручити оргкомітетові опрацювати бюджет запланованих заходів та подати його Патріаршому економатові УГКЦ.
30. Провести Синод Єпископів УГКЦ від 3 до 12 вересня 2017 року Божого.
31. Провести Синод Єпископів УГКЦ 2017 року у Львові-Брюховичах.
32. Головною темою наступного Синоду Єпископів УГКЦ визначити тему «Літургійне і молитовне життя УГКЦ».
33. Призначити Преосвященного владику Венедикта (Алексійчука) відповідальним за підготовку головної теми Синоду Єпископів УГКЦ 2017 року.
34. Затвердити текст Комунікату Синоду Єпископів УГКЦ 2016 року.

+ **СВЯТОСЛАВ**

Верховний Архієпископ

Української Греко-Католицької Церкви

ПРОЖЕНИ НЕНАВИСТЬ ІЗ СЕРЦЯ І КОЛОДУ З ОКА

«Лицеміре, вийми спершу колоду зі свого ока...» Справді, Ісусова притча про колоду і скалку в оці застерігає від гидкого гріха облуди, коли прагнемо повчати інших, як слід жити, але не прикладаємо тої самої мірки до власного життя. Але приклади, які дає Ісус (сліпий, що веде сліпого; колода і скалка) охоплюють ширше коло життєвих ситуацій, ніж випадки відверто лицемірної поведінки. Навіть за щирого бажання допомогти іншій людині позбутися гріха (вийняти скалку з ока) нам цього не вдасться, якщо ми самі обтяжені тими самими вадами (колода у нашому оці). Адже для такої тонкої маніпуляції, як вийняти з ока скалку, потрібні не лише делікатні й вправні руки, а й хороший зір. Обтяжені якимось гріхом, ми об'єктивно не надаємося на добрих наставників у цій матерії.

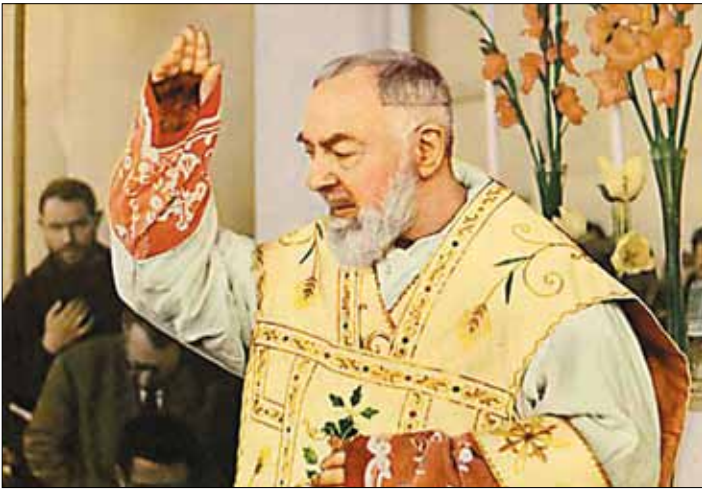
Може видатися, що Ісусові слова зводять нанівець педагогічні зусилля чи виховну працю батьків. Адже - чого лукавити! - старші зазвичай більше обтяжені гріхами, вадами, залежностями, ніж діти. Кожен із нас так чи інакше у чомусь «сліпий». Чи маємо ми взагалі відмовитися від будь-яких спроб критики, перестати вказувати

іншим на їхні вади, припинити спроби виправляти інших? Звичайно, що ні, це було б рівнозначне байдужості до долі інших людей. Звернімо увагу, що Ісус веде до такої ситуації, коли ти «бачитимеш ясно, як вийняти скалку з ока твого брата». Та слід пам'ятати, що допомогти ближньому зможемо лише тоді, коли 1) не повчаємо його з висоти нашої моральної досконалості, а пам'ятаємо, що ми самі слабкі й недосконалі, і 2) коли ми принаймні намагаємося позбутися наших недоліків. Закликати інших до праці над собою мають право лише ті, хто сам має досвід боротьби із власними вадами.

Цікаво прокоментував притчу про скалку і колоду св. Августин у своєму Коментарі до Нагірної проповіді (19, 63): «У цьому уривку Господь застерігає перед необдуманим і несправедливим осудом. Він хоче, щоб ми діяли зі щирим серцем і при цьому лише Бога мали на увазі. Оскільки мотивація багатьох учинків нам не відома, було б необачним видавати осуд. Найшвидші на осудження інших ті люди, які воліють видавати вироки замість виправляти і заохочувати до доброго, що свідчить про пихатість і дріб'язковий характер... Наприклад, хтось грішить злістю, а ти, повний ненависті, докоряєш йому за це. Між злістю і ненавистю така сама відмінність масштабу, як між як між скалкою і колодою. Ненависть - це за давнина злість, яка набрала таких розмірів, що заслуговує на назву «колоди». Може статися, що ти розізлишся, намагаючись виправити людину. А от діючи з ненавистю, ти неспроможний ніколи нікого виправити. Прожени спочатку ненависть від себе, лише тоді зможеш виправити того, кого любиш...»

о. Володимир Кусьнеж
CREDO

ОТЕЦЬ ПІО – ВЧИТЕЛЬ МОЛИТВИ І МИЛОСЕРДЯ

Найхарактернішою рисою святого Піо з П'єстрельчіно була безперервна молитва, за допомогою якої він підтримував безперервний контакт з Богом. Молитва була для нього притулком, зброєю, потаємною силою.

Своїм духовним чадам і всім, хто звертався до нього за духовною настановою або порадою про те, як реалізувати свою віру в конкретному житті, о. Піо звичайно відповідав: «Моліться, багато моліться, діти мої. Моліться завжди, невпинно!»

Для о. Піо молитва була простором бесіди душі з Богом, яка народжувалася від внутрішнього багатства, вдячного подиву перед тим, що Господь чинить в ньому і навколо нього, а також від потреб і страждань, які він щодня поділяв з тими, кого Господь ставив на його шляху.

Ось що він писав своєму духовному наставнику: «Як тільки я беруся за молитву, одразу відчуваю, що душа утихомирюється і заспокоюється так, що це важко висловити словами». Інший раз, як це трапляється з кожним, він зізнавався, що йому важко внутрішньо зосередитися: «... Я відчуваю, що моє тіло пригнічує безліч хвороб, і у мене немає сил зосередитися, як би я цього не бажав...».

У певному сенсі, саме «важка молитва» зробила о. Піо не тільки зразком молитви, а й наставником молитви, особливо близьким сучасній людині, якій часто не вдається відірватися від того, що відбувається навколо, яка не завжди вміє зрозуміти і прийняти сенс і причини того, що відбувається.

У листах до духовних наставників о. Піо нерідко писав саме про такий стан духу, коли іноді йому здавалося, що молитва його марна і навіть відкинута Богом: «...Я молюся безперервно, але моя молитва

ніколи не підноситься від цього низького світу: небо, мій Отче, здається мені зробленим з бронзи; залізна рука лежить на моїй голові: вона постійно відштовхує мене далеко-далеко...».

Різні події життя, особливо самі скорботні, спонукали його йти вперед по шляху молитви, в пошуках лику Господнього, з довірливим відданням себе Божественному провидінню та повним смиренням перед задумом Бога про його душу. «Стогну, плачу, блукаю, - писав о. Піо, - терзаюся болем і безсиллям, моя бідна душа підкоряється Господу, кажучи: 'Ісусе найсолодший, нехай буде не моя, а Твоя воля'. Завжди повторюю: Fiat (хай буде!), і не бажаю нічого, крім точного виконання цього Fiat, саме так, як того вимагає Він, щедрий і сильний...».

Отець Піо - справжній учитель молитви саме тому, що він сам був слухняним учнем, уважним і вірним голосу Духа і голосу духовних керівників, які день за днем вели його по дорогах довіри і глибокого єднання з Господом.

Як безмовна, молитва серця, так і інтенсивна, довга молитва перед і після здійснення Євхаристії, протягом усього життя о. Піо була для нього центром апостольства і духовності, «золотим ключиком» для того, щоб увійти в серце Боже і в той же час взяти на себе тягар безлічі бур, що потрясли серця його братів: «Мене поглинула любов до Бога і любов до ближнього, - пише він, - Бог завжди присутній у моїх думках і в серці. Ніколи не втрачаю Його з виду: захоплююся Його красою, Його добротою і Його скорботами, Його милосердям ... У Ньому я відчуваю себе завжди умиротвореним, принаймні внутрішньо; а в зовнішньому іноді не все так добре. Що ж до братів? На жаль, часто, якщо не сказати постійно, мені доводиться говорити разом з Мойсеєм: пробач їм їхній гріх, а якщо ні, то витри мене з книги Своєї. Як жахливо жити серцем!».

Завдяки своєму духовному досвіду й повсякденному шляху рука об руку з Господом о. Піо був одночасно щедрим і практичним, коли мова йшла про молитовний шлях його духовних чад. Одній духовній дочці він послав справжнісіньке «керівництво» для повсякденної молитви, щоб вона могла рости в єднанні з Господом. Це керівництво зберігає сьогодні всю свою актуальність і педагогічну цінність. Серед основних пунктів о. Піо вказував на наступні:

- Присвячувати два моменти протягом дня духовним роздумам

- Не випускати з поля зору присутність Бога
- Як можна частіше поновлювати благі наміри
- Молитися перед обідом і після нього
- Молитися перед сном і після сну
- Віддавати в руки Господа нічний відпочинок.

Ця програма була запропонована духовній дочці, яка вже досягла певного прогресу на шляху до досконалості, однак вона може бути корисним зазначенням для будь-якої людини, яка бажає доручити самому Господу керівництво власними кроками, навіть коли вони повільні і невпевнені.

Ось як продовжував свої настанови о. Піо: «Ви не повинні падати духом або впадати в зневіру, коли дії Ваші не виходять з тією досконалістю, з якою Вам би хотілося; але що Ви хочете? Ми слабкі, ми - земні, а не будь-яка земля дає плоди, які хотів би хлібороб...».

Згадаймо про так звані молитви серця, або Ісусову молитву. Папа Іван Павло II в одному з роздумів перед молитвою «Ангел Господній», говорячи про цей особливий вид молитви, відомий насамперед східній традиції, підкреслював, що вона полягає в «умінні слухати, в глибокому і гостинному мовчанні, голос Духа». Хоча ця молитва і відбувається в серці, вона таємним чином набуває спільнотний сенс, не випадково вона лежить в основі надзвичайної інтуїції о. Піо - створення «Молитовних груп», ланцюжків сердець, які об'єдналися перед лицем Христовим.

Отець Піо, - безсумнівно, один зі святих, до яких віруючі звертаються найчастіше з тим, щоб випросити заступництва і покровительства, і таким чином, як сам він любив повторювати, він може продовжувати своє улюблене служіння - розради і духовного керівництва. Отець Піо був дарований нам Господом, а потім вказаний Церквою як зразок і наставник християнського життя, і особливо - як «людина молитви і страждання».

Своїм духовним чадам він давав просту пораду: «Перед Богом схили коліно і з найбільшим смиренням повторюй цю коротку молитву: 'Помилуй мене, жебрака і хворого'. Потім встань і чини свої повсякденні справи зі святою безпристрасністю».

Це - урок гіганта духу, який протягом усього свого життя, як сам він говорив, «хотів бути лише бідним монахом-молільником».

Отець Піо був не тільки молитвеником, а й людиною діяльного милосердя. У 1947 році

його зусиллями почалися будівельні роботи над Будинком полегшення страждань, який відкрив свої двері в травні 1956 року. У цій лікарняній структурі численні хворі отримують догляд і лікування «з людським обличчям». Як під час його життя, так і після його смерті багато людей отримали чудесні зцілення у відповідь на молитви до о. Піо. У канонічному процесі його прославлення був наведений випадок: восьмирічний хлопчик Маттео Піо Кольтелла захворів на важку форму менінгіту. Його органи поступово відмовляли. За молитвами подвижника хлопчик отримав несподіване і повне зцілення.

У 1962 році захворіла на злоякісну пухлину близька знайома Кароля Войтили, який звернувся письмово до о. Піо, просячи його молитви. Ця жінка, Ванда Полтавська, донині живе в Кракові.

Подібно до свого вчителя - святого Франциска, о. Піо носив на своєму тілі стигмати. Святий з П'єтрельчіно соромився їх і називав ці знаки «своєю ганьбою». Стигми змушували його відчувати себе великим грішником. Але в той же час він відчував і особливу присутність Господа, тому знімав рукавички під час здійснення Євхаристії з почуття благоговіння перед Богом і поваги до знаку - нехай, в його розумінні, і ганебного, принизливого, - але дарованого Самим Господом.

Стигми о. Піо являли собою п'ять ран, які з'явилися в п'яти місцях - там же, де повинні були знаходитися рани від розп'яття у Спасителя: на долонях, ступнях і в області ребра. Рани приносили о. Піо великі фізичні страждання. Вони зберігалися до останніх місяців життя о. Піо, а в момент його смерті повністю, безслідно зникли з його тіла.

І в Церкві, і поза нею було чимало суперечок про справжність і значення стигматів - Христових знаків на тілі людини. Для віруючих вони є надприродним знаменням, при цьому ми поважаємо і думку тих, хто не визнає наявності надприродного компонента в подібних феноменах. Для нас, віруючих, стигмати у святих є дивом, що знаменує прийдешнє пришествя Царства Божого. З пастирської точки зору, є також чимало аспектів, над якими вони допомагають задуматися: сьогодні, в ХХІ столітті, коли краса людського тіла ототожнюється з фізичною досконалістю, о. Піо неначе звертається до нас, кажучи, що і тіло, зазначене болем і стражданням, є храмом присутності Бога, найвищої досконалості. Таким чином, самі страждання роблять людину досконалою.

Радіо Ватикану

ЛЮБОМИР ГУЗАР. ЛЮДИНА З ЯНГОЛОМ НА ПЛЕЧІ

Це інтерв'ю записане ще до загибелі Павла Шеремета для проекту “Ядро нації”, яке наразі в процесі запуску.

Цей текст мав його відкривати. Ми довго не публікували розмову, але вирішили більше не чекати.

* * *

“Пригадуєте, що Василь Стус писав своєму синові? “Бажаю, аби голуби сідали тобі на плечі”. От Гузару вони точно сідають...”, розповідає Мирослав Маринович.

Правозахисник і проректор Українського католицького університету, добре знає Блаженішого Любомира, ще з непростих 90-х років. Він з тих товаришів, які, згадуючи про Гузара, можуть сказати: *“Я з ним пив тиво”*.

Справді пив. Прямо на заправці по дорозі з Відня до Львова. І при цьому Гузар не створював відчуття незручності для інших, каже Маринович.

Поводився абсолютно природньо. Зрештою, як завжди.

І в цій простій, цілком буденній для більшості людей ситуації увесь Гузар – справжній, щирий і відвертий.

Великий, який вмів бути малим.

“Я пам’ятаю перший Собор УГКЦ ще у 1996 році, – веде далі Мирослав Маринович. – Тоді виникла суперечка на досить підвищених тонах. Гузар розвернув ікону до залу і попросив пару хвилин спокійно посидіти, помолитись. Більше такого градусу дискусії на Соборі не було”.

При Гузару замовкають навіть політики і олігархи. Перший президент Києво-Могилянської академії В’ячеслав Брюховецький відмічає, що бачив таке не один раз.

“Його розважливість, впевненість у тому, що він говорить, і власних сумнівах – а він таки

сумнівається і переконаний у необхідності цього – діє магічно на людей. Замовкають навіть дуже відомі люди – і не говорять дурниць”, – розповідає Брюховецький.

Він теж знає Любомира Гузара багато років, хоч і не є прихожанином УГКЦ. Каже, що якби не Блаженіший, то не вступив би до ініціативи Першого грудня.

“Я не дуже хотів бути в якихось таких групах і ніколи б не погодився, якби Гузар не сказав, наскільки це важливо. Я не міг відмовити, бо глибоко поважаю цю людину”, – каже він.

Хоч формального лідера у групі й нема, є неформальний – Гузар.

“Нас всіх називають моральними авторитетами, а я кажу, краще б я був кримінальним авторитетом – гроші б тоді були для академії”, – сміється Брюховецький, а потім вже серйозно додає: “Але найбільшим авторитетом є Гузар”.

Він майже нічого не бачить ціле десятиліття, а останні кілька років просить голосно говорити біля нього. Але при цьому розуміє все, що відбувається – краще, аніж володарі стовідсоткового зору і слуху. Він не кричить і не наказує. Але веде за собою тисячі людей дорогою любові й поваги до іншого. Проповідує любов навіть тоді, коли здається, що єдина зброя – злість і агресія.

“Не можна будувати країну на ненависті”, – не втомлюється повторювати він.

Навіть коли інші нас ненавидять? Так.

Навіть коли відкидають нашу допомогу і вважають дурниками? Так.

Отець Ігор Яців пригадує, що коли ще у 90-х роках вступив до семінарії, його та інших не вчили генерувати агресивні меседжі у відповідь на усілякі закиди на зразок “та ви – перешкода діалогу Західного і Східного престолів” чи “ти не святійший”.

“Ми у відповідь не кидали “погляньте на себе, ви самі є перешкодою”, хоча іноді агресивна відповідь ніби аж напрошувалась. Блаженіший Любомир все це злагіднював”, – каже отець Ігор і наводить, як доказ, офіційні листи кардинала до Львівської міськради з проханням посприяти з виділенням землі православним, аби ті могли збудувати більший храм.

У Любомира Гузара не було цієї ненависті до противника: він завжди казав, що хай людина буде не греко-католиком, а добрим православним – і

цього достатньо, аби вона прямувала до спасіння.

З ЛЮБОВ'Ю

Любомир Гузар народився 26 лютого 1933 року у Львові. Його батьки – Ярослав та Ростислава з роду Демчуків були дуже набожними, любов до Бога маленькому Любомиру привили саме вони. Сім'я раділа, коли Любомир, ще у шкільні часи, сказав, що хоче стати священником.

Освіту Любомир почав здобувати у Львові – тут він закінчив народну школу та перший клас гімназії.

Безхмарне дитинство перестало таким бути у вересня 1939 року. Тоді німці почали бомбити Львів. Мати звеліла дітям швидко спускатися до підвалу. Як пригадував потім Гузар, *“я – дитина війни. Я бачив, як багаті люди в одну мить втрачали все”*.

Далі були нічні дослухання до звуків проїжджаючих вантажівок і ранкові розмови батьків про те, кого цієї ночі розстріляли. НКВС змінялось Гестапо, далі знову повертались радянські спецслужби.

У 1944 році сім'я була вимушена емігрувати до Австрії – Ярослав Гузар потрапив у списки НКВС на заслання до Сибіру. Похапцем зібравши речі, сім'я виїхала вночі до Зальцбурга.

“То була добра нагода побачити світ”, – так коментуватиме згодом Любомир ту нічну втечу. Він взагалі не акцентує на своїх поневіряннях, просто кажучи: *“Я жив спокійним життям”*.

Він саме так і сприймав свій шлях – як служіння, в якому модератором є Бог. А відтак все, що відбувається, – у Його руках і стається з Його волі.

У Зальцбурзі Любомир продовжив навчання – у гімназії, яку заснували емігранти-професори. Як пригадував Гузар, це була дуже проста школа, зі звичайними лавками, навіть зошит чи хороший олівець було складно знайти.

Ще в Зальцбурзі Любомир написав листа до малої духовної семінарії у Стемфорді. Її керівник відповів хлопцю, аби той звернувся до нього по прибуттю до США.

Переїзд до США припав на 1949 рік – тоді Америка на Канада дозволили емігрантам приїздити в їхню країну, навіть не маючи роботи. Єдиною вимогою було запрошення від когось, хто живе у США. Такого листа родині Гузарів надав колишній однокласник Ярослава – і сім'я вирушила за океан.

Любомир вступив до малої духовної семінарії (St. Basil College Seminary) у Стемфорді, де здобував середню освіту.

З 1958-го впродовж 11 років він – вчитель і префект у Стемфордській Духовній Семінарії Святого

Василія. За рік до цього він отримав ліценціат богослов'я та був висвячений на священника у Стемфордській єпархії.

Якось батьки взяли його з собою до оселі “Союзівка” Українського Народного Союзу у Еленвілі. Там було багато українців, які потребували недільної Служби Божої. Співдиректором “Союзівки” був знайомий батька Гузара. Він запропонував: *“Може би, твій син тут попрацював?”*

Любомир погодився.

З того часу впродовж трьох років у п'ятницю він виїжджав із семінарії до “Союзівки” і в понеділок повертався до семінарії.

У 1966 році там, у “Союзівці”, постала парафія, якою теж опікувався молодий Гузар.

У жовтні 1969-го Любомир поїхав до Риму. Після закінчення богословських студій і здобуття ступеню *“доктор богослов'я”*, вступив до місцевого монастиря. Перший рік провів як гість, а наступного став “новиком” – молодим монахом монастиря Св.Теодора Студита у муніципалітеті Гроттаферрата.

У цей час патріархом УГКЦ був Йосип Сліпий, який відбув 18 років у засланні в радянських таборах, а з 1963 року оселився у Римі.

Патріарх Йосип пильно стежив за тим, що діється в Україні. Він боявся, що в якийсь момент КДБ може знищити всіх українських єпископів. Тому навіть у підпіллі їхнє існування було дуже важливим.

2 квітня 1977 року він закликав до себе кількох священнослужителів і запропонував їм стати “запасними” єпископами. Верховний Архієпископ Йосип Сліпий зробив це потайки, без згоди Папи Римського – за правилами, кандидати на висвячення в єпископи мусять мати згоду на це від Папи.

Але Йосип Сліпий не намагався його отримати, кажучи, що *“Ватикан – це бюрократія. Там мало що можна втримати в таємниці”*. Йому було важливо, аби наявність “запасних єпископів” була саме таємною.

Однак один з нововисвячених єпископів, Степан Чміль захворів і помер. Під час похоронів Йосип Сліпий почав вживати “архиерей”. Відтак таємниця розкрилась і зчинився великий скандал.

Обов'язкового підтвердження єпископства Гузару довелось чекати 19 років. Увесь цей час Блаженіший не діяв як єпископ і не побивався через це.

Згодом новий Папа Римський Іван Павло II зрозумів мотив Йосипа Сліпого й підтвердив висвячення Любомира Гузара на єпископа.

“Я абсолютно не мав ніякої охоти бути єпископом. Але я тоді собі сказав, що я став монахом. А в чернецтві послух є дуже важливою частиною життя. Блаженіший щось таке пропонує – як можна не прийняти?!..” – розповідав потім Гузар. У 1978 Патріарх Йосип призначає єпископа Гузара архімандритом монастиря Студійського Уставу в Кастель-Гандольфо поблизу Рима, а також відповідальним за Студитські монастирі за межами України.

До України Любомир Гузар повернувся разом з усією монастирською спільнотою у 1993 році.

– Ви пригадуєте перші враження, коли потрапили до України? – голосно запитуємо Любомира, сидячи зовсім поряд.

Владика з таким звичним усім привітним поглядом очей розповідає про 90-й рік. Тоді він їхав як турист з Італії і перетинав територію України.

– Потяг зупинився на границі, і я побачив, як дев'ять жінок несуть залізну шину, на якій їдуть поїзди. Це тяжка річ, а її несуть дев'ять жінок. Натомість один чоловік стоїть з папіроскою в устах і щось їм наказує. А ті бідні жінки несуть ту залізку. Я собі подумав: “От, маєте рівноправство жінок”.

Любомир Гузар не дуже охоче пригадує часи життя поза межами України. Каже, що це була не економічна еміграція, як-от зараз, а вимушена – люди були змушені вивозити свої сім'ї закордон, аби не опинитись у стінах НКВС-КДБ.

Після перемоги над гітлерівським фашизмом емігранти сподівались, що Америка і альянти виступлять проти Радянського Союзу, веде далі Гузар. У перші роки на Великдень чи Різдво всі вітали одне одного словами: *“Дай Боже, на другий рік зустрітись у Львові, в Києві чи ще де”.*

Але з кожним роком надії, що таке станеться, танули. Аби зберегтись, сім'ї говорили вдома виключно українською мовою. Нині ж поліглот Гузар, який вільно володіє англійською, італійською та німецькою, польською, чемно просить повторити запитання українською, а не російською.

“Я 46 років жив поза Україною. Там було добре, спокійно. Але на чужині ви завжди в якийсь спосіб залишаєтеся громадянином другого класу. Ціком інакше пройтись вулицею чи вулицями міст, сіл в Україні, чим десь там жити в Нью-Йорку чи Римі”, – каже він про причини повернення до України.

Хоча насправді тут йдеться радше про призначення – саме Гузар був покликаний очолити церкву, коли йшлося про її розбудову у вільній Україні, стверджує

його прес-секретар Ігор Яців.

Увесь життєвий шлях ніби готував Гузара для цього – знання мов, широкий світогляд і досвід того, як живе світ поза межами радянських рамок.

“Коли потрібно було відстоювати позиції церкви, її провідником був Андрій Шептицький, коли треба було за церкву терпіти – був патріарх Йосип Сліпий, який провів у таборах 18 років. Коли потрібно було відроджувати цю церкву в діаспорі – був покликаний Мирослав Любачівський. Коли треба було розбудовувати церкву у вільній Україні, був покликаний Любомир Гузар. Кожного разу очільник церкви мав саме такі риси, навички, які найкраще відповідали потребам часу”, – пояснює Яців.

У 1996 році Гузара обрали помічником глави УГКЦ Мирослава Івана Любачівського, бо стан здоров'я останнього був поганим.

Коли 14 грудня 2001 року кардинал Любачівський помер, Синод обрав Любомира Гузара Верховним Архієпископом Львівським та Главою Української греко-католицької церкви.

Спершу осідком УГКЦ був Львів, але Гузар прийняв рішення, що загальноукраїнська церква має мати свій центр у Києві. Відтак 21 серпня 2005 року переніс свій осідок до столиці. До цього він часто їздив потягом між столицею та Львовом, залишався ночувати у знайомих.

Раніше соціологічні дослідження показували, що рейтинг довіри до Блаженнішого значно вищий за кількість тих, хто називає себе вірянкою УГКЦ.

Така динаміка зберігається й зараз: Любомир Гузар очолює рейтинги тих, чиї слова впливають на життя інших, при цьому, не обов'язково вірян греко-католицької церкви.

Він ніколи не йшов на поступки власній совісті. Приміром, Гузар переконаний, що найважливіше для церкви – бути церквою якраз у тому первісному значенні – проповідуванні Євангелія та служачи потребуючим. Нагромаджуючи багатства, вона перестає бути церквою, а перетворюється на міністерство.

У перші роки незалежності траплялось так, що церкву спробували “приборкати”. Під час акції “Україна без Кучми” від Держкомрелігії прийшов лист на ім'я чергового головуєчого у Всеукраїнській Раді церков. У листі йшлося про те, що “вся влада від Бога, протестувати проти неї не можна, не виходьте на вулиці”.

Справа в тому, що вже тоді ВРЦ була потужною організацією, яка об'єднувала найбільші релігійні

організації країни – від православних і католиків до мусульман і юдеїв. Відтак її вплив був чималий.

“Усі кинулись підписувати того листа, і лише Гузар відмовився це робити. Це був переломний момент. Відтоді ВРЦ стала самодостатньою і самостійною, а церква почала сприйматись не як щось, куди можна скинути документ, а як партнер”, – пригадує Ігор Яців.

Любомир Гузар керував УГКЦ більше дев’яти років. У 2011-му Папа Бенедикт XVI прийняв його відставку з поста керівника греко-католицької церкви в Україні.

На прес-конференції Гузар пояснив своє рішення тим, що його здоров’я не дозволяє виконувати ті завдання, які зараз стоять перед церквою. Однак він не сидітиме, склавши руки. *“Я ще не вимурував піч, де міг би посидіти як старий чоловік”,* – пожартував він перед журналістами.

Справді, 1 грудня 2011 року Гузар активно взявся за створення “Ініціативи першого грудня”, яка об’єднала відомих інтелектуалів та моральних авторитетів нації.

Досі Гузар бере у ній активну участь, майже не пропускаючи засідань групи. Живе доволі тихим життям у селі Княжичі під Києвом.

Не любить публічні прийняття, не призначає багато зустрічей, лише для молоді робить винятки. Надихає вона його і вселяє оптимізм, так би мовити, вищого рівня – що Україна нарешті відбудеться.

Нині ж розмови з Блаженішим про житейський досвід погано клеяться – Любомир мислить категоріями вічності, його тексти можна сміливо розбирати на цитати і навіть вибивати на камені.

ПРО СТРАХ І ЛЮБОВ

– Ми розуміємо, як зупинити зовнішнього ворога, Росію, але нам треба бути агресивними. Де та межа, коли агресія буде небезпечна всередині України? Як вчитися жити в мирі й захищати Україну?

– Поняття агресії – це є реакція на щось. Не ми є агресорами, ми боронимося. І це є наша сила в даний момент.

Бо люди кажуть: “Чекайте, якщо ми не будемо боронитися, то ми загинемо”. Ми сьогодні в дуже делікатній ситуації. Ми ще не є внутрішньо згуртовані, щоб могли сказати: “Ага, нам нічого не станеться”. Тим більше, довгі роки нас роз’єднували. І сьогодні ще ми свідомі того, що Росія робить дуже ефективні заходи, щоб нас розколювати, розсварювати, щоб ми не довіряли один одному. Щоб ті, хто є у Львові, казали: “Що нам Донбас?” І

навіпаки, щоб у Донбасі казали: “Нащо нам Львів?” Цей процес делікатний, він візьме якийсь час.

Але мені здається, що ми крок за кроком, поволі починаємо розуміти, що ми збережемо себе тільки спільними силами.

Друга річ: ми тепер почали – я говорю про церкви, – наполягати на тому, що не можна будувати свою ідентичність, ненавидячи когось, агресора, ворога.

Ми не є собою тому, що ми когось ненавидимо. Ми мусимо бути собою, перш за все, люблячи один одного, створюючи всередині нашої спільноти, нашого народу це мирне наставлення.

Мир означає любити один одного. Мир – то не є відсутність боротьби.

– Як любити тих зрадників на Сході та в Криму, які нас ненавидять?

– То не є легка справа. Але ненависть треба заступати любов’ю. Це є наше велике завдання і його можливо здійснити. Ви знаєте, приїжджають люди з Донбасу в центральні та західні області і кажуть: “О, та ті люди нас не з’їдають, вони нас не ріжуть, та то нормальні люди, такі, як ми”.

Мусимо шукати те, що нас буде об’єднувати.

– Часто кажуть, що коли ми до мешканців Сходу йдемо шляхом, віддаючи і роблячи щось добре, вони думають, що ми – дурні, які не можуть себе захистити.

– Будувати треба на позитивних цінностях. Нехай собі думають, що ми дурачки, що ми помагаємо, бо нічого іншого робити не вміємо. З часом це минеться.

– Ви сказали, що нам зі Сходом треба говорити через любов. Можете пригадати якісь історії з вашого життя, або які ви спостерігали, коли любов вирішувала складні ситуації і проблеми?

– Я відразу не можу собі щось пригадати, якоїсь такої конкретної ситуації.

Наприклад, в житті родинному – так, де люди, скажімо, загналися, а пізніше передумали, подали один одному руку, перепросили один одного і почали йти спільними силами далі.

Любов – це є бажання робити добро ближньому. То не є тільки почуття. Це є бажання робити другому добро.

І на тому також базується мир. Не можна будувати мир без любові. Як я не бажаю другій людині добра, не люблю її, то як я можу робити з нею мир? Миру не буде.

– Зараз ми, наприклад, подаємо Сходу руку, але вони нас не чують.

– То трагедія. Тому немає миру. Мир мусить бути

двостороннім. Як і любов є завжди двостороння справа.

Треба терпеливо старатися людей переконувати, що ми їх любимо, що ми бажаємо їм добра не тому, щоб мені було добре – а щоб їм було добре.

– *Людей сковує страх щось зробити, щоб потім не отримати за це покарання, або це буде провал. Ви кажете, що треба робити, робити й робити. Як боротися з цим страхом?*

– В 1941 році Японія напала на Америку. Тоді президентом Америки був Рузвельт. Він не мав права декларувати війну, мусив мати підтримку Конгресу. І він звернувся до нього з промовою.

У тій своїй промові він сказав дуже цікаве речення: “Того, чого ми мусимо найбільше боятися – то є страх”.

Те ж, що і в нас. Ми мусимо перестати боятися, жити в страху. Це залишок радянської ментальності. Чим контролювали нарід? Страхом. Мовляв, “поїдеш на Сибір, підеш до в’язниці”. Усе те було побудовано на страху.

А тепер ми мусимо не дати себе опанувати страхом. Це є великим завданням.

– *Як Ви особисто боролися зі страхом, і коли Вам було справді страшно?*

– Богу дякувати, не можу сказати, щоб я був колись у такій трагічній ситуації. Нині я вже старий чоловік, то вже маю мало страхів.

Я тут не можу багато говорити з власного досвіду, бо не мав таких критичних моментів. Але я собі так уявляю те, що я чув від других, мав нагоду побачити. Знаєте, що треба усвідомити? Як каже наша приповідка: “У страху великі очі”.

То значить, що ми маємо тенденцію прибільшувати небезпеку і більше страшитися, ніж треба. Одним словом, мені здається, треба застановлятися – чи насправду є причина боятися, чи є підстава для страху.

– *Вам у житті натхнення щось робити давала віра в Бога. Що іншим людям може давати натхнення?*

– Віра в Бога – це не є щось виключне, тільки бажати, як бачити людину, якій потрібно щось, то ви любите людину, хочете зробити їй добро.

Пам’ятаєте, яка Божа найважливіша заповідь? Любити Бога і любити ближнього, як самого себе. Чому ми не любимо ближніх? Бо ми не любимо себе.

Що значить любити себе? То значить розуміти свою власну гідність.

Хто я є? Божа дитина. Як я, так і кожний інший, дістав дар життя, покликання, таланти. Отже, коли

я усвідомлюю, хто я є, то я собі кажу: “Якщо я є такий, то і він є також такий. Чим він є інакший від мене?”

Так само, як я є Божа дитина, так само і він чи вона є Божі діти. І я хочу, що як Бог мене сотворив і мені дав всі ті речі – то так само дав іншому. Кожному, хто живе, дав дар життя. Немає іншого джерела, як від Бога. І як я дістав, то так само хтось дістав.

А якщо я дістав, то чому? Бо Бог мене любить. А як він дістав, то значить, що Бог і його любить. Бо інакше би він не існував.

І в тому полягає любов до ближнього. Щоб любити ближніх, треба любити себе.

ПРО ІСТОРИЧНИЙ ШАНС

– *Що змінилося в країні, в людях за ці 25 років?*

– Мабуть, краще замість “що змінилося” сказати “що змінялося”. На мою думку, замало змінялося.

Основні прикмети суспільного життя, на жаль, залишалися такими ж – практичний матеріалізм. Люди хотіли ставати багатими, а хто вже був дуже багатим, хотів керувати всім.

Люди не мали ініціативи щось робити самі, а радше чекали, що хтось щось для них зробить і дасть. Мене дуже вражав такий підхід до справи.

Під час другого Майдану народ раптом почав думати для себе, діяти для себе, не чекаючи, що влада щось зробить. Відчули, що влада їх зрадила.

Але сьогодні ми ще не повністю позбулися тієї ментальності, що “влада має нам все подбати”. То комуністичне, що партія, влада і держава вам все дадуть, а ви тільки будьте покірними громадянами. Я досить часто спілкуюся з молодими людьми, і моє враження таке: молоді люди починають прозрівати, розуміти, що вони мусять працювати, що нічого не прийде само по собі.

– *Чи вважаєте Ви, що зараз в Україні такий момент істини, така історична вилка в тому, чи буде країна далі, чи не буде?*

– Я бачу сьогоднішню ситуацію дуже оптимістично. Чому? Ми прожили сотні років різної окупації. Але найгіршою була окупація Радянського Союзу: тоді дуже послідовно старалися створити на місці християнської людини – радянську. Їм не вдалося знищити нас, але завдали глибоких ран.

В 90-х роках ми стали незалежною державою, але все ще були дуже-дуже під впливом радянського режиму.

Я б сказав, лише другий Майдан став для нас зворотним пунктом – ми ступили на шлях незалежності.

Я не кажу, що ми вже досягнули все, а радше, що ми

на порозі великих змін на краще.

– За 200 років окупації було багато моментів, коли українці мали історичний шанс, але вони його втрачали. Чому зараз Ви оптиміст? І як не втратити цей шанс?

– Можливість стратити є завжди. Згадайте визвольні змагання – держава проіснувала кілька років, але не втрималась.

Як мені бачиться, сталося поважне потрясіння, якого не було перед тим. Цим разом мені здається, що у нас шанс дуже великий.

Фільм “Любомир” у двох частинах

Гузар. Вибрані цитати

Моє велике бажання – бути людиною. Багато зустрічаю осіб, але мало серед них людей у повному значенні того слова. Зустрівшись з такою людиною, ви відходите від неї краді.

Ніхто не змушений робити зла. Ми завжди можемо навіть у найгірших обставинах робити добро.

Справжня, остаточна перемога стане можливою, якщо ми всі в повному значенні цього слова будемо поводитись як належить людям. Всі інші перемоги є лише частковими або уявними і ніколи не приносять справжнього миру.

Любов – це бажати ближньому добра і бути готовим цю свою зичливість, свій позитивний намір окупити навіть якоюсь жертвою, так би мовити, якоюсь незручністю чи трудностю для себе.

Християнин – це не ангел, а людина, яка вірить і змагається.

Бути настоятелем – це не тільки почесь. Це колосальна відповідальність. Чому? Бо людина – навіть дуже освічена – потребує певного проводу.

Використання Церкви у виборчих перегонах – це двосічний меч. Коли Церква піддається спокусі пристати до якогось кандидата, то завжди програє. Йдеться не тільки про нашу країну, а про весь світ. І добре, що програє, – бо це вчить.

Не можна забувати, що ми всі колись були молодими і про нас також старші казали, що ми нічого не варті, бо не такі, як вони. Якраз навпаки – молоді люди назагал є ідеалістами, бажують кращого. Тільки часто ми залишаємо їм такий світ, в якому нелегко жити.

Демократія – це пошана до гідності людей.

Еліта – це люди, які відзначаються життєвою мудрістю. Мудрість полягає не тільки в знаннях, бо хтось може мати великі знання, а не бути мудрим.

Мудрість – це здатність побачити дійсність в її контексті, цілісно.

Любов до України – це прекрасний слоган. Можна

говорити палкі слова про любов до України: це ні до чого не зобов'язує. А любити треба українців, жителів цієї країни – це є любов до України.

Патріотизм, який вчить ненавидіти будь-кого, не є християнською чеснотою. Треба любити своє, бути готовим навіть віддати за це своє життя, але не робити цього кошитом іншої людини.

Те, що я люблю своїх батька і матів, бабусю і дідуся, сина і дочку, братів і сестер, не означає, що я можу ненавидіти сусіда. Любов до родини не звільняє мене від пошани до мого ближнього, а радше навпаки, змушує мене замислитись, що він має свою родину, такий, як і я, і йому треба віддати належне. Не можна любити своїх, кривдячи чужих. У цьому полягає справжня християнська любов.

Людям, які не виховані в демократії, дуже подобаються короткі, швидкі і навіть насильні розв'язки.

У світі було б набагато менше зла, якби всі, хто має владу, розуміли, що в їхніх руках прекрасний спосіб служити іншим людям.

Не гроші є злом, а їх ужиток. Мало хто вміє бути багатим. Часто багатство людину не тільки спокушує, а й значною мірою руйнує.

Багатство не є лихом, а небезпекою. Той, хто вміє дати собі раду з тою небезпекою, може робити великі і добрі діла.

Я, дитина війни, бачив на власні очі, як дуже багаті люди за одну мить ставали злидарями. Це дуже сильна наука.

Щоб бути підприємцем, треба мати відвагу. Адже це ризикована справа. Та й загалом, аби робити щось добре, треба мати внутрішню духовну силу, щоб у випадку непевності – витримати, не дати себе підкорити.

На мою думку, не треба бути генієм, аби довести, що українці і росіяни – різні народи.

Справжній відпочинок дає людині можливість відновити сили, щоб вона могла добре працювати. Бо безперестанку працювати – означає нищити здоров'я, а нищити здоров'я – гріх.

Людина дістає певні дари, і вона повинна мати сміливість бути собою.

Свобода – це можливість робити добро.

Люди відвикають мислити – це фундаментальна проблема. Проблема завжди в людині, а не в Інтернеті.

Якщо між людьми існує суперництво – це не означає, що між ними не може бути любові та пошани.

Українська Правда: Життя
<http://life.pravda.com.ua>

Вітаємо Парафіян церкви свв. Володимира та Ольги,

Це був чудовий початок нового навчального року в школі св.о.Миколая, темою якого стане SOAR-ing to Excellence! Наші учні дізнаватимуться більше про лідерство та успіх. **SOAR** (від англ. *soar* – злітати, набирати висоту) – це аббревіатура від **S**afe (Безпечний), **O**n task (Зосереджений на завданні), **A**ccountable (Відповідальний) та **R**espectful (Ввічливий). Наші учні щоденно застосовують принципи SOAR під час прибуття до школи, перерви, обіду, занять в класі, літургії та закінчення шкільного дня (принципи SOAR, як нагадування нашим учням, розміщені по всій території школи). SOAR – це основа для формування продуктивної та успішної особистості. Школа св.о.Миколая продовжує свій шлях до досконалості!

Будь ласка, привітайте з поверненням наших членів команди:

Anna Cirilli – Директор
Lisa Swytnyk – Заступник директора
Christine Savoia – Шкільний офіс
Lesyk Kowal – технічне обслуговування
Iryna Dychyj – Музика та укр. мова
Very Reverend Bohdan Nalysnyk – Релігія

Uliana Bondar – Дошкільна освіта
Elizabeth Sethness – Дошкільна освіта
Jordan Anderson – 1-й клас
Daria Hankewych – 4-й клас
Elvia Carreno – Іспанська мова
Phyllis Muryn Zaparaniuk – Релігія

Lauren Mikula – Середня школа
Nadia Siryj – Середня школа
Maria Smaga – Помічник учителя
Oksana Ilchysyn – Помічник учителя
Marta Chuprina – Помічник учителя
Mariia Bodnar – Помічник учителя

та наших нових працівників:

- Ms. Connie Huang – вихователь дітей дошкільного віку, закінчила DePaul University та отримала ступінь бакалавра з дошкільної освіти.
- Ms. Natalie Gillespie – вихователь в дитячому садочку, закінчила Carthage College з двома спеціалізаціями: освіта та спеціальна педагогіка.
- Ms. Jane Sotter – вчитель других класів, закінчила University of Iowa та отримала ступінь бакалавра за спеціальністю Політологія та Історія. На даний момент навчається на магістратурі National Louis University за спеціальністю Початкова освіта.
- Ms. Michelle Ward – вчитель третіх класів, закінчила University of Illinois Urbana-Champaign та отримала ступінь з початкової освіти та спеціалізацію з мовлення.
- Mr. Patrick Houren – вчитель математики та природничих наук в середній школі, підполковник ВПС США льотчик-винищувач F-15 у відставці. Mr. Houren отримав ступінь МДА (англ. *MBA*) та ступінь магістра в галузі викладання, є сертифікованим вчителем середньої школи з математики, природничих наук, суспільних наук, маркетингу та ділового управління.
- Ms. Jennifer Choi – вчитель математики та природничих наук у середній школі, закінчила University of Illinois та отримала ступінь бакалавра мистецтва у галузі міської освіти. Пані Чой має право на викладання математики та вчить кодуванню.
- Mr. Gregory Shandor Devonshire – помічник учителя, закінчив DePaul University, де він отримав ступінь бакалавра в галузі освіти. Зараз він завершує навчання на магістратурі в DePaul University в сфері початкової освіти з правом викладання в середній школі.
- Mrs. Teresa Tuttle – директор з маркетингу в школі св.о.Миколая, має понад 15 років маркетингового.
- Sister Irene Hankewych – Колишній директор школи Миколая. Ми раді, що вона повернулася до нашого колективу і викладатиме релігієзнавство.

Будь ласка, приєднуйтеся до вітань наших нових працівників!

Дякуємо всім, хто завітав до нашого намету на Фестині. На фестивалі родини також дізнались, що ми пропонуємо п'ятиденну дошкільну освіту на повний день. Наш навчальний план для дошкільнят сприяє соціальному, академічному та релігійному розвитку. Ми залучаємо дітей до читання та письма за допомогою різноманітних навчальних методик, в тому числі мистецтва, складання кубиків, участі у виставах, писанні, читанні, іграх та загадках, науки та математики. Вихователі триматимуть батьків добре поінформованими щодо освітнього, емоційного та соціального розвитку дитини. Реєстрація дітей збільшується і ми доробляєм план з відкриття цієї зими нової класної кімнати для дошкільнят. Зателефонуйте нам, щоб домовитись про приватний тур школою.

Чудове оновлення нашого саду відбулось завдяки Christy Webber з Christy Webber Landscapes та родині Dziryu, які пожертували безліч чудових

однорічних та багаторічних рослин і кущів для нашого палісаднику. ДЯКУЄМО! За оновлення школи цього літа висловлюємо особливу подяку родині Swytnyk, Maria and Oleh Marchuk, Ruslan Ustyanich, Yuliya Hryhorasz, Dmytro Sydoruk, Olga Zenenets, Erick і Marta Fuocco та Len Weston. Також ми хотіли б подякувати FSA, учням школи св.о.Миколая та їхнім родинам, які зробили цьогорічний Walkathon надзвичайно успішним. За кошти зібрані під час Walkathon, FSA купили 20 додаткових Ipad-ів.

ДЯКУЄМО ВСІМ ВАМ за ваші старання, щоб зробити нашу школу ще кращою!

Завітайте, щоб переконатись чому ми вважаємось школою з високим рівнем навчання.

Зателефонуйте нам за номером 773.384.7243, щоб домовитись про приватний тур школою, або відвідайте наш веб-сайт stnickschicago.org.

Відзначаємо 80-річчя успішної академічної майстерності!
Завітайте до нас на свято 25 лютого 2017 року.

Вечорниці Громовиці!

Затанцюйте з нами!

*Ukrainian Cultural Center
2247 W. Chicago Ave.*

October 8th, 2016 at 6:30PM

R.S.V.P. by October 3rd

Hromovytsia@gmail.com

Вступ: \$50

Вік: 12+

*Вечер`я
Ігри і забави
Лотереї*

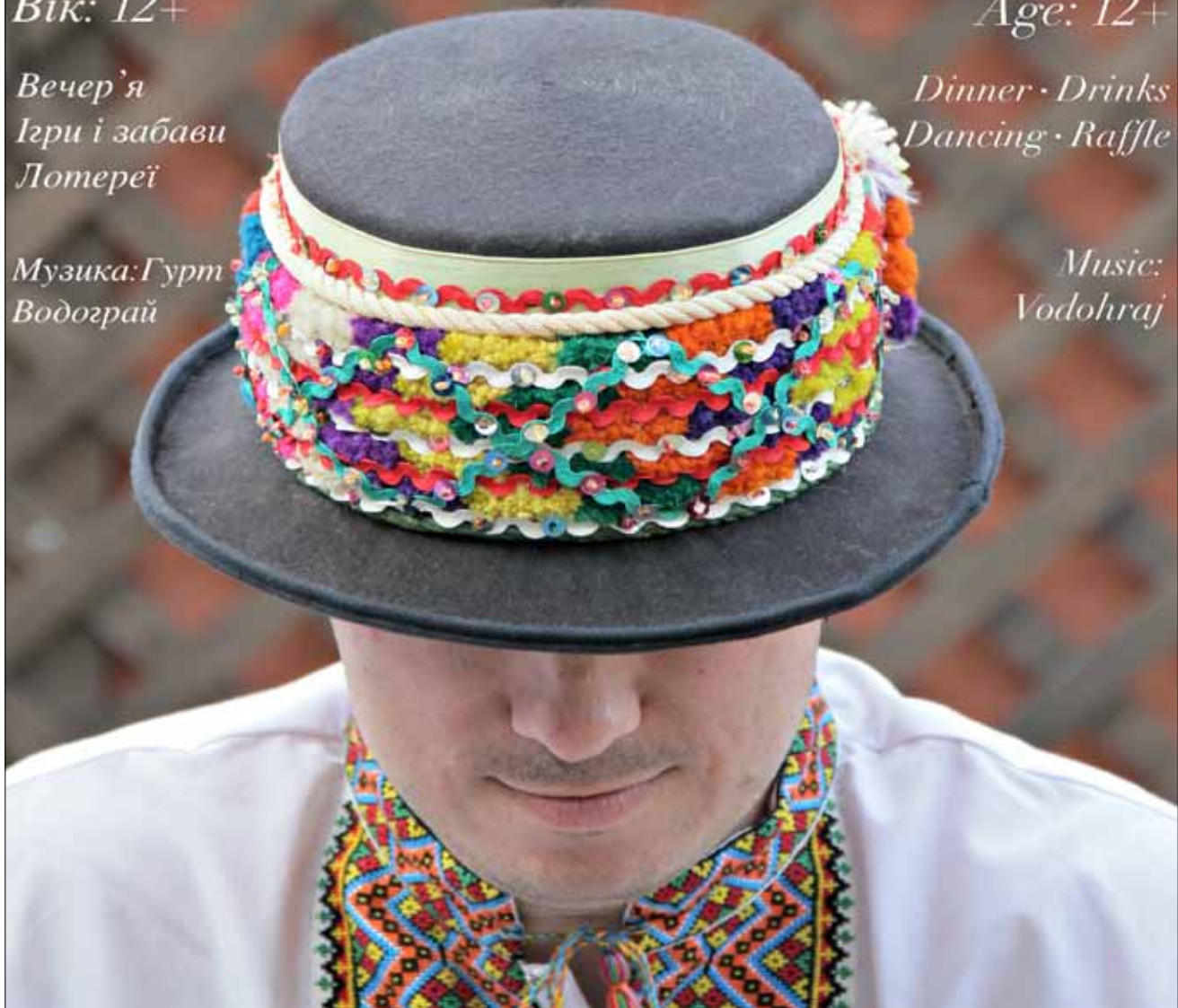
*Музика: Гурт
Водограй*

Admission: \$50

Age: 12+

*Dinner · Drinks
Dancing · Raffle*

*Music:
Vodohraj*

СТОРІНКА ПАРАФІЯЛЬНОЇ РАДИ

ДРУГА ЗБІРКА В НЕДІЛІ І СВЯТА

10-2	Школа св. о. Миколая
10-9	Український Католицький Університет (УКУ)
10-16	Ремонт/Розбудова Парафії
10-23	Вісник
10-30	Ремонт/Розбудова Парафії
11-6	Школа св. о. Миколая
11-13	Ремонт/Розбудова Парафії
11-20	Беатифікаційний Фонд
11-27	Вісник

ПАРАФІЯЛЬНИЙ КАЛЕНДАР 2016

8-го жовтня	“Вечорниці Громовиці” – 6:30 веч. в Осередку Тільки за замовленням (до 3-го жовтня)
9-го жовтня	Спільна Панахида в пам'ять жертв Українського Геноциду 1932-33 рр. (Фундація Українського Геноциду – США) 1:00 год. – Панахида у нашому Соборі Після спільної панахиди традиційний “Голодний Обід” в Парафіяльній аудиторії
15-го жовтня	“День Відкритих Дверей”
16-го жовтня	СвятоПокровський Празник - після 3-ої Святої Літургії
24-го листопада	Спільний подячний обід в День Подяки
18-го грудня	Зустріч діточок із св. о. Миколаєм - Сценку представляє Школа Балету та Українського Народного Танку

Що неділі –	“Йдемо до Бозі” – Катехизація для дітей 3-7 років 9:30 рано на сцені в залі Собору
Що неділі -	“Дорога до Емаусу” – Катехизація для дорослих 9:30 рано в залі Собору

Уже приймаємо запис дітей на Підготовку до Першої Сповіді/ Врочистого Причастя.
Просимо зголошуватися в Канцелярії Парафії.

	Розклад науки на наступні два місяці в Осередку.
16-го жовтня	Підготовка на Першу Сповідь/ Врочисте Причастя о год 10-ій рано
23-го жовтня	Підготовка на Першу Сповідь/ Врочисте Причастя о год 10-ій рано
6-го листопада	Підготовка на Першу Сповідь/ Врочисте Причастя о год 10-ій рано
20-го листопада	Підготовка на Першу Сповідь/ Врочисте Причастя о год 10-ій рано

Просимо заздалегідь зголошуватися про вінчання та хрещення в канцелярії Парафії

СТОРІНКА ПАРАФІЯЛЬНОЇ РАДИ

РІК 2016 – РІК БОЖОГО МИЛОСЕРДЯ

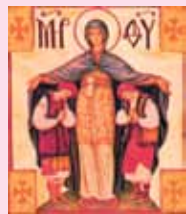
“ Величаємо Тебе, життєдавче Христе,
бо удостоїв Ти нас бути причасниками безмежного милосердя твого.”

“Хочете, мої дорогі, дістатися до Божого щастя в небі й там оглядати Божу славу, любіть і почитайте Пречисту Діву Марію. Вона є нашою Матір'ю. Вона дала нам Спасителя Христа, через Її руки переходять усі ласки Божі з неба. Хто Її любить і почитає, має запоруку, що з Божого дару витриває в добрім аж до смерти і не згине на віки.”

*1913 р., березень-квітень, Крехів. –
із праці Митрополита Андрея “Божя сійба”.*

“В нас є самотній спосіб життя – це любов. Хто не любить – той не живе”.

Блаженніший Патріарх Святослав

Отці душпастирі, Парафіяльна Рада та парафіяни сердечно вітають Сестрицтво Покрови Пресвятої Богородиці із їхнім особливим святом. Бажають міцного здоров'я, щастя, радості у праці в Божому винограднику нашої Парафії на многі і благії літа !

Складаємо щирі подяки усім спонсорам, мистецьким одиницям, та усім відвідувачам цьогорічного Фестивалу. Особлива подяка комітету підготовки Фестивалу, працівникам парафії та усім парафіянам та прихильникам, які спричинилися в якійсь спосіб до успішного завершення Фестивалу. Нехай Всемогучий Господь винагородить Вас усіма ласками.

Доступ до прямої трансляції перебігу Фестивалу можна набрати на парафіяльному каналі youtube : Sts. Volodymyr & Olha Ukrainian Catholic Parish

Ми мали велику приємність вітати в нашій Парафії гостей із Департаменту Інформації УГКЦ - о. протоієрея Ігора Яціва (Керівник Департаменту), Павла Казантцева (Керівник “Живе Телебачення” - УГКЦ), та інших які працюють над різними проектами Департаменту, особливо – “Жива Парафія” та фільм про Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого. Про їхню візиту та про проекти можна буде прочитати в наступному числі “Вісника”.

Заохочуємо Вас заходити на веб-сайт “Живе Телебачення” УГКЦ – www.zhyve.tv

ПОЖЕРТВИ**Недільна збірка**

7.VIII.2016	\$ 1,458.00 конвертами \$ <u>897.00</u> без конверт \$ 2,355.00 разом
14.VIII.2016	\$ 1,151.00 конвертами \$ <u>801.00</u> без конверт \$ 1,952.00 разом
21.VIII.2016	\$ 1,492.00 конвертами \$ <u>912.00</u> без конверт \$ 2,304.00 разом
28.VIII.2016	\$ 1,725.00 конвертами \$ <u>1,137.00</u> без конверт \$ 2,862.00 разом

**На Ремонт та Розбудову Парафії
(збірка в церкві 14.VIII.2016)**

- 340.00 – Зеліско ММ;
 100.00 – Костелина ЛМ;
 50.00 – Бозьо ЮО, Кузич ЮТ, Мороз СМ;
 25.00 – Боднар БЛ, Гончаров ВМ,
 Куликівський ГТ, Максимчук ПП,
 Савин О;
 20.00 – Бубнів О, Дахнівська Р, Деван З, дел
 Гранадо АР, Іванусь І, Качор О,
 Коломиєць Л, Скрупський МН,
 Скрупський ПЛ, Трач ОМ, Троян К,
 Фішер М, Хомин МХ;
 15.00 – Данчишин БМ;
 10.00 – Березецька М, Винниченко М,
 Городиська Д, Грушак ТН, Дзірин
 ОЛ, Доманчук ПТ, Доцяк М, Драб
 ВГ, Клиш М, Кокорудза К, Кривдик
 ІМ, Крицун ІВ, Кузьменко ЮМ,
 Кульматицький ВЛ, Медвідь Ю,
 Микитюк С, Музика ОО, Подьо БІ,
 Польна А, Савка Ю, Сетрас І,
 Скрупський МГ, Собчук С, Сохань
 БН, Телятинський АЛ, Троян А,
 Тхорик Ю, Федус МІ, Фіщук ОЛ,
 Хитра В, Хом'як АР, Чорняк М,
 Шкробут О, Щерб'юк ВМ, Ярмола
 ГЛ, Ярошевич МД;

- 5.00 – Антонюк О і АЛ, Бабій ОН, Березюк
 ЄО, Воскресенський ВО, Галак ІН,
 Гап'як ВН, Грошко АО, Гудима ЛС,
 дел Гранадо АН, Жук МІ, Заяць Л,
 Зварич К, Ільчишин БО, Кліш І,
 Конопка ТН, Костриба ТІ,
 о.Кривокульський ОЛ, Кулик Я,
 Курило ОВ, Маріуц П, Мицак БД,
 Огаренко ІН, Паробок МЛ,
 Пачашинський РГ, Сем'янів Л,
 Сенько В, Скоморох ПМ, Сотніков
 ОГ, Стадник А, Стебельський М,
 Тхорик Ольга, Чех РА, Чучук М,
 Шкібара РН, Яцків ІА;
 19.00 – меншими пожертвами.

**Допомога Україні - АТО
(збірка в церкві 21.VIII.2015)**

- 100.00 – Хринівська В, Яхторович Р;
 50.00 – Боднар БЛ, Бозьо ЮО, Коверко ОЛ,
 Кузич ЮТ, Куликівський ГТ,
 Надзікевич ПЛ, Огаренко ІН,
 Телятинський АЛ, Трач ОМ;
 30.00 – Березецька М, Скрупський МН;
 25.00 – Василик ТД, Винниченко М,
 Гончаров ВМ, Зварич К, Савин О,
 Чиж І;
 20.00 – Березюк ЄО, Бітківська Н, Гап'як
 ВН, Григорчук Н, Дахнівська Р,
 Зарична А, Кіналь ЄО, Клиш М, о.
 Кривокульський ОЛ, Седунь АМ,
 Скрупський ВМ, Слободян ІС, Смик
 РМ, Сосновий ІГ, Тейлор ЧН,
 Фіщук ОЛ;
 15.00 – Грицак ІГ, Данчишин БМ, Подьо
 БІ, Чорняк М;
 10.00 – Бубнів О, Гудима ЛС, Деван З,
 Зелений ОР, Кліш І, Коломиєць Л,
 Кондришин МВ, Кравчук ВЛ,
 Крицун ІВ, Лотоцький ЮН, Маріуц
 П, Медвідь Ю, Савчук ЮО, Сетрас І,
 Скрупський НО, Скрупський ПЛ,
 Сохань БН, Терлецький Ю, Тхорик
 Ольга, Чабан МО, Щерб'юк ВМ;
 5.00 – Бондар ОУ, Вішка АН, Вовк МД,
 Галак ІН, Гідей М, Дзірин ОЛ,
 Доманчук ПЛ, Доцяк М, Єжевський

РЛ, Іванусь І, Ільчишин БО, Конопка ТН, Костриба ТІ, Коцюба Н і Чорномаз С, Куцинда Т, Мицак БД, Музика ОО, Паробок МЛ, Пачашинський РГ, Польна А, Ривак МН, Сем'янів Л, Скоморох ПМ, Тельвак ВО, Тех Д, Цигляр ВІ, Чех РА, Яцків ІА;

11.00 – меншими пожертвами.

**На Ремонт та Розбудову Парафії
(збірка в церкві 11.IX.2016)**

50.00 – Савин О, Слободян ІС;
30.00 – Караван ОІ, Кузич ІУТ;
25.00 – Боднар БЛ, Гончаров ВМ, Коверко ОЛ, Крутяк ПА, Куликівський ГТ, Максимчук ІП, Тхорик Олена;
20.00 – Бітківська Н, Бугай ІО, Вільчик Л, Григорчук Н, Деван З, Качор О, Коломиєць Л, Кузьменко ЮМ, Куляс ЮЛ, Сендунь АМ, Смик РМ, Собчук С, Тейлор ЧН, Трач ОМ, Троян К, Фединяк О, Чорняк М, Яворська С, Яхторович Р;
11.00 – Сосновий ІГ;
10.00 – Антонович БО, Багрій ЄЛ, Бубнів О, Винниченко М, Городиська Д, Гудима ЛС, Данчишин БМ, Доманчук ПЛ, Доцяк М, Дунайська О, Клиш М, Кокорудза К, Кондришин МВ, Косач Х, Крицун ІВ, Кульматицький ВЛ, Лотоцький ЮН, Медвідь ІО, Подьо Бі, Прохна Г, Скрупський ВМ, Скрупський МГ, Скрупський ПЛ, Телятинський АЛ, Тхорик ІО, Фішер М, Шеремета Л, Шкробут О, Щерб'юк ВМ;
5.00 – Арчер ШІ, Бабій ОН, Бавдис Є, Барабах М, Березецька М, Борняк К, Вовк МД, Галак ІН, Гап'як ВМ, Гідей М, Городечний ЯІ, Гриневич ІК, Дзірин ОЛ, Зварич К, Жук МІ, Іванусь І, Ільчишин БО, Какапич ВІ, Кліш І, Конопка ТН, Костишак МГ, Костриба ТІ, Кузьмик Г, Кут К, Малинка ЯГ, Огаренко ІН, Паробок МЛ, Пачашинський РГ, Польна А,

Савчук ЮО, Сем'янів Л, Сенько В, Скоморох ПМ, Сотніков ОГ, Стадник А, Стебельський М, Хариш МІ, Хлопась АН, Чабан МО, Чех РА, Шепта ЯЗ, Шкібара РН, Шургот МЛ, Яримович АГ;

22.00 – меншими пожертвами.

**Львівська Духовна Семінарія
(збірка в церкві 18.IX.2016)**

50.00 – Кухар ІН, Надзікевич ПЛ;
40.00 – Каганець ВЕ;
30.00 – Караван ОІ;
25.00 – Боднар БЛ, Винниченко М, Вруська Д, Гончаров ВМ, Коверко ОЛ;
20.00 – Березецька М, Бітківська Н, Дунайська О, Зарична А, Канафоцька Л, Куликівський ГТ, Мелешко ОН, Огаренко ІН, Сендунь АМ, Смик РМ, Тейлор ЧН, Трач ОМ, Шняк ВН, Яхторович Р;
10.00 – Березюк ЄО, Бубнів О, Зелений ОР, Іванусь І, о. Кривокульський ОЛ, Кукуруза ВО, Медвідь ІО, Пачашинський РГ, Сетрас І, Скрупський ВМ, Скрупський МГ, Сотніков ОГ, Стебельський М, Ткач Я, Клиш-Фіняк М, Чорняк М;
5.00 – Бедка ЛМ, Березецька М, Богуцький ФС, Божик ЮА, Вовк МД, Галак ІН, Гідей М, Деван З, Дзірин ОЛ, Доманчук ПЛ, Доцяк М, Єжевський РЛ, Жук МІ, Ільчишин БО, Кліш БС, Костриба ТІ, Лотоцький ЮН, Луцак ЯГ, Мицак БД, Музика ОО, Недошитко РН, Подьо Бі, Ривак МН, Сем'янів Л, Серафим МВ, Скоморох ПМ, Стадник А, Терлецький ОІ, Тех Д, Хлопась АН, Чабан МО, Чучук М, Юрійчук Т, Яцків ІА;
25.00 – меншими пожертвами.

**На Ремонт та Розбудову Парафії
(зібрано в канцелярії до 23.IX.2016)**

28,571.00 – Спадок + Ольги Івасечко;
20,000.00 – Каса “Самопоміч”;

75.00 – Рід РМ;
 50.00 – Гринів МІ, Гриневиц ОМ;
 25.00 – Івашко ЯС;
 20.00 – Дуда С, Степаняк М і Салдан М.

На віднову іконографії в Соборі

20.00 – Богущький ФС.

Семінарійний Фонд

20.00 – Гринів МІ;
 15.00 – Нейман НН.

Сироти в Україні

50.00 – Копистинська А;
 25.00 – Гринів МІ.

Допомога Україні

25.00 – Караван ОІ, Нейман НН;
 20.00 – Степаняк М і Салдан С.

Львівська Духовна Семінарія

200.00 – Твердохліб ЯО;
 100.00 – Савечко ПТ.

Цвинтар св. о. Миколая

25.00 – Косач Х.

В пам'ять...

На Ремонт та Розбудову Парафії

300.00 – Троян К в пам. батьків.

Патріарший Собор в Києві

20.00 – Фішер М в пам. сестри Теклі.

Сироти в Бережанах

20.00 – Фішер М в пам. сестри Теклі.

Квіти

30.00 – Туркало І в пам. Анни, Розалії,
 Миколи і Олега.
 25.00 – Фішер М в пам. сестри Теклі.
 25.00 – Верес СА в пам. Ніни Білоцеркович

З похорону...

100.00 – Анна Дячун-Слободян

- СВЯТІ ЛІТУРГІЇ -

(Закінчення із стор. 24)

Род Кушнір-Герисон за бл. пам.
 Катерину Фафендик (П)

ЙК Протиняк за бл. пам. Марію
 Левицьку (П)

О Федак за бл. пам. Катерину
 Фафендик (П)

М Фішер з род за бл. пам. Михайла,
 Параскевію, Миколу, Ксеню,
 Євгена, Павліну, Ірену і Теклю (П)

На тиждень від 10 жовтня до 15 жовтня

Понеділок, 10 жовтня

М Лісовська за бл. пам. Марію Тимяк (П)

*М Клиш за здоров'я Марії, Адріяна, Александра і
 Ерики

Вівторок, 11 жовтня

К Павлюк за бл. пам. Ігора (40 день) (П)

Род Качор, Колодзей і Ільчина за бл. пам. Марію
 Ільчину (4 річн) (П)

Середа, 12 жовтня

О Горалевська за бл. пам. Стефана (20 річн),
 Олексу, Татіану, Осипа, Емілію, Юлію, Стефанію,
 Марію і Розалію (П)

ТЛ Федунків за бл. пам. Роксоляну-Марію (П)

Четвер, 13 жовтня

Род за бл. пам. Еміліяна і Михайлину Басюк (П)

П'ятниця, 14 жовтня

Род Коваль за бл. пам. Николу Дубей (П)

Субота, 15 жовтня

8:00 рано І Тельвак з род за бл. пам.
 Анастазію (8 річн) (П)

О Дзюк за бл. пам. Романа (12 річн),
 Йосифа і Анастазію (П)

РМ Смик за бл. пам. о. Богдана і
 Володимиру Смиків (П)

Род за бл. пам. Андрія і Марію
 Сематчинів (П)

І Дзюк за бл. пам. Олену Ольхову (П)

9:00 рано І Фольварко за бл. пам. Роміо
 (2 річн) і Павліну (П)

5:00 п.п. Велика Вечірня з Литією

На тиждень від 17 жовтня до 22 жовтня

Понеділок, 17 жовтня

Род Декайло за бл. пам. Ольгу (П)

Вівторок, 18 жовтня

Н Асеведо за бл. пам. Марію, Миколу, Романа, Юрія і Владика (П)

Середа, 19 жовтня

О Поливка за бл. пам. Марусю Слободян (П)

Четвер, 20 жовтня

Род Качор, Колодзей і Льчина за бл. пам. Марію Льчину (П)

П'ятниця, 21 жовтня

О Остапчук за бл. пам. Івана, Марію, Стефанію і Лілю (П)
ЮЛ Свитник за бл. пам. Ярослава Головку (П)

Субота, 22 жовтня

8:00 рано СВ Poduch за бл. пам. Олену Ольхову (П)

9:00 рано ІІ Максимчук за бл. пам. Катерину Фафендик (П)

На тиждень від 24 жовтня до 29 жовтня**Понеділок, 24 жовтня**

Парафія за бл. пам. о. Миколу (19 річн) і Марію Косарчинів (П)

Род Ярмола за бл. пам. Марію (4 річн), Стефана і Мирослава Кондришинів (П)

М Гарасовська за бл. пам. Андрія і Орісю Гарасовських (П)

Род за бл. пам. Анну Коваль (П)

Вівторок, 25 жовтня

І і Л Новак за бл. пам. Івана Девана (П)

Середа, 26 жовтня

*Парафія за мир в Україні

Четвер, 27 жовтня

О Тхорик за бл. пам. Софію Тарабан (П)

П'ятниця, 28 жовтня

Род за бл. пам. Еміліяна і Михайлину Басюк (П)

Субота, 29 жовтня

8:00 рано ПО Бандрівський за бл. пам. Олену Ольхову (П)

РМ Смик за бл. пам. Неонілю Кузич (П)

9:00 рано Б Левицька за бл. пам. Марію (1 річн) (П)

Род за бл. пам. Олександра Фаріона (П)

Род за бл. пам. Каролину Яворську (П)

*М Паливода за здоров'я Ігора, Віктора, Марії, Матвія і Меланію

На тиждень від 31 жовтня до 5 листопада**Понеділок, 31 жовтня**

Род Качор, Льчина і Колодзей за бл. пам. Марію (2 річн) і Лукіяна (17 річн) Льчина, Марію Льчину (3 річн), Еміля і Стефанію Гладии, Іан Vulbenko, Маріяна і Гедвіг Колодзей, Євстахія, Осина, Марію, Іллю й Анну Панчишинів, Олега й Остапа Качорів, Альфонса і Василю Чернюків, Стефанію і Юрія Кучер (П)

Род Войтихів за бл. пам. Параскевію Вишиванюк (2 річн) (П)

Вівторок, 1 листопада

Р Цяпало за бл. пам. Оксану, Петра, Григорія і Осипу (П)

*Парафія за прославу Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького

Середа, 2 листопада

Парафія за бл. пам. Стефанію Кологривенко (12 річн) (П)

Г Маршал за бл. пам. Романа Калимона (П)

Четвер, 3 листопада

ЙК Протиняк за бл. пам. Ярослава Головку (П)

П'ятниця, 4 листопада

Н Асеведо за бл. пам. Марію Стасюк (П)

І Забитко за бл. пам. Марію (П)

ЗА Балух за бл. пам. Ореста Хринівського (П)

Субота, 5 листопада

8:00 рано DG Carbonara за бл. пам. Олену Ольхову (П)

9:00 рано Н Лехнюк з род за бл. пам. Ярему (4 річн), Татіяну, Олексу, Петра, Івана, Анастасію, Володимира, Ярослава, Ольгу, Ірину, Тараса, Юрія, Петра, Надію і Анну (П)

Род Браєн і Бозьо за бл. пам.

Людвіка (47 річн) і померлих з род Попіль (П)

Род за бл. пам. Геню Тхорик (П)

Н Григорчук за бл. пам. Дмитра, Анну, Данила і прочих (П)

Род Косач за бл. пам. Євгенію Доскочинську (П)

Друзі за бл. пам. Станіславу

Карашевську (П)

М Кикіш за бл. пам. Катерину

Фафендик (П)

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ СОБОР СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ В ЧІКАГО ДУШПАСТИРІ

о. Крилошанин Олег Кривокульський

Very Rev. Oleh Kryvokulsky – Pastor

2245 W. Superior St. Chicago, IL 60612 Tel. (312) 829-6805
email: romava@comcast.net romava2011@gmail.com

о. Архимандрит Іван А. Кротець

Rt. Rev. Archimandrite Ivan A. Krotec – Pastor Emeritus

2245 W. Superior St. Chicago, IL 60612 Tel. (312) 243-1395
Cell phone: (312) 933-3820 email: ikrotec@yahoo.com

о. Степан Костиук

Rev. Stepan Kostiuk

2245 W. Superior St. Chicago, IL 60612 Tel. (708) 583-9875
email: s.kostiuk@reshealthcare.org

о. Роман Артимович

Rev. Roman Artymovych

2245 W. Superior St. Chicago, IL 60612 Tel. (773) 634-0604
email: artymovych@yahoo.com

ПАРАФІЯЛЬНИЙ УРЯД

Sts. Volodymyr and Olha Ukrainian Catholic Church

2245 W. Superior St. Chicago, IL 60612 Tel. (312) 829-5209
Fax: (312) 829-4113 email: stsvo@comcast.net

Парафіяльний Уряд відкритий

від понеділка до п'ятниці - від год. 9 ранку до 5 по пол.

в суботу – від год. 9 ранку до 12 в пол.

в неділю – від год. 9 ранку до 1 по пол.

У Парафіяльному Уряді можна полагодити справи
реєстрації, вплати на різні потреби й ін.

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в неділі: 8:00, 9:30 і 11:30 ранку

у свята: 8:00 і 10:00 ранку та 6:30 вечора

в понеділок - п'ятниці: 8:00 вранці; в суботу: 8 і 9 вранці

СОБОР СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА І ОЛЬГИ

739 N. Oakley Blvd., Chicago, IL 60612
Телефон до аудиторії: (773) 276-3990

ПАРАФІЯЛЬНИЙ ОСЕРЕДОК

2247 W. Chicago Ave. Chicago, IL 60622 Tel. (773) 384-6400

УКРАЇНСЬКИЙ КАТОЛИЦЬКИЙ МІСЯЧНИК - ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК -

Видає парафія Святих Володимира і Ольги в Чікаго

Printing: PROCON GS, Inc.
Chicago, IL

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

(кожного ранку о годині 8:00)

На тиждень від 5 жовтня до 10 жовтня

Понеділок, 3 жовтня

Парафія за бл. пам. Йосафата Пачовського (П)
О Покорна за бл. пам. Павла, Воїслава і Катерину
Покорних та Григорія, Ольгу і Євгена Данилків (П)
*М Клиш за здоров'я Михайла, Лесі, Андрія і Данила

Вівторок, 4 жовтня

Р Цяпало за бл. пам. Оксану, Петра, Осипу і Григорія (П)
У Перрі за бл. пам. Ярослава Головку (П)
Г Кузьмик за бл. пам. Михайла і Марію Левицьких (П)
ЗА Балух за бл. пам. Ореста Хринівського (П)
Б Левицька за бл. пам. Марію (П)

Середа, 5 жовтня

М Чорняк за бл. пам. Петра, Катерину, Ангеліну,
Стефана, Михайла, Андрія, Василя, Андрія, Марію,
Йосифа, Марту, Василя, Стефана, Василя, Петра,
Пелагію, Марію, Володимира, Апольонію, Стефана і
Зеновія (П)
ЗА Маринць за бл. пам. Романа (П)
Род Ганжа за бл. пам. Євгенію Доскочинську (П)

Четвер, 6 жовтня

Хор СУМ за бл. пам. *Naomi Trinko (40 день) (П)*
М Гарасовська за бл. пам. Андрія Гарасовського
(18 річн) (П)
ОМ Ольховий за бл. пам. Марусю Слободян (П)
Н Асеведо за бл. пам. Марію Стасюк (П)
*АІ Субота за здоров'я внуків

П'ятниця, 7 жовтня

Г Кузьмик за бл. пам. Теклю, Станіслава і Ірину (П)
М Клиш за бл. пам. Володимира, Миколу, Анну,
Вікторію, Григорія, Теодозія, Теодора, Романа, Ольгу
і Івана (П)

Субота, 8 жовтня

8:00 рано СВ Poduch за бл. пам. Олену
Ольхову (П)
О Бучкович за бл. пам. Анну і
Михайла (П)
І Зварич-Манн за бл. пам. Тетяну Бойчук (П)
9:00 рано Л Боднар за бл. пам. Стефанію (40 день) (П)
А Vareikiene за бл. пам. Володимира
Медику (3 річн) (П)
Род Кушнір-Герисон за бл. пам.
Ореста (23 річн) (П)
Род Кушнір-Герисон за бл. пам.
Ярослава Головку (П)

(Закінчення на стор. 22)